

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO WPISANEGO DO REJESTRU ZABYTEKÓW

1. Obiekt

**KOŚCIÓŁ PARAFIALNY
P.W. ŚW. TRÓJCY**

2. Czas powstania

1867 -1872 r.

3. Miejscowość

BOGUSZYCE

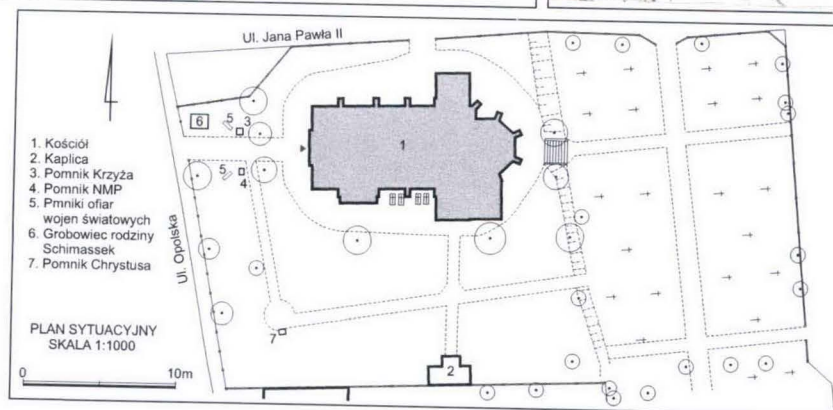
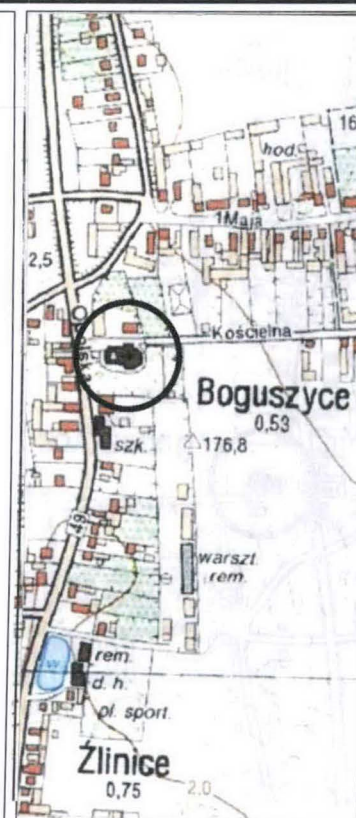
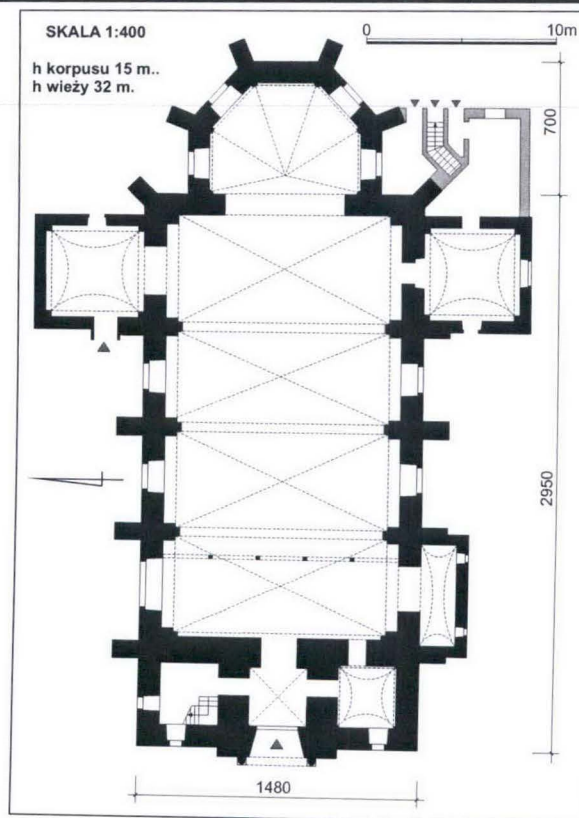
4. Adres

Ul. Opolska

nr ewidencyjny działki 513/107

nr księgi wieczystej

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

1. Widok ogólny od pd.-zach.

5. Przynależność administracyjna

województwo opolskie

powiat opolski

gmina Prószków

6. Współrzędne geograficzne

N 50°35'33,11"
E 17°55'58,19"

7. Poprzednie nazwy miejscowości

Boguschici (1245 r.)

Boguschütz (do 1936 r.)

Gottesdorf (1936-1945 r.)

8. Właściciel i jego adres

Parafia Rzymskokatolicka

Św. Trójcy

ul. Jana Pawła II 1

46-060 Prószków

9. Użytkownik i jego adres

jak wyżej

10. Formy ochrony

Ewidencja zabytków
nieruchomych

A/209/2013 z 29.10.2013

Wieś po raz pierwszy wymieniona jako *Bogusici* w roku 1245, kiedy to z nadania księcia Władysława Opolczyka włączono ją do uposażenia biskupstwa wrocławskiego. W roku 1723 Boguszyce miały sołtysa, 11 gospodarstw i 13 zagrodników. W roku 1772 założono szkołę. Od najdawniejszych czasów Buguszyce należały do założonej w 1099 roku parafii w pobliskich Chrzęszczykach. W roku 1814 kościół parafialny spłonął. Niebawem przystąpiono do jego odbudowy. Już wtedy wśród mieszkańców Boguszyce zrodziła się idea oddzielenia się od parafii chrzęszczyckiej. Nasiliła się ona pół wieku później, kiedy przystąpiono do rozbudowy kościoła parafialnego. Niechętni temu mieszkańcy Boguszyce podjęli inicjatywę budowy własnej świątyni. W roku 1867 miejscowy gospodarz Jakub Łysy ofiarował na ten cel kwotę 4000 talarów. Dalsze fundusze pozyskano z pożyczek i datków. Niebawem zamówiono projekt świątyni u inż. Albrechta w Opolu i przystąpiono do gromadzenia materiałów. Niestety nie było zgody władz kościelnych na utworzenie nowej parafii. Mimo to przystąpiono do prac budowlanych w oparciu o nowy projekt mistrza murarskiego Schwarza z Opolą. W roku 1868 prace przy budowie były już mocno zaawansowane, kiedy to decyzją administracyjną wstrzymano je, jako budowę nielegalną. Oficjalnym powodem była niezgodniona zmiana projektu. W roku 1869 wznowiono prace i dopiero wówczas oficjalnie poświęcono kamień węgielny. Jeszcze w tym roku ukończono mury, założono więźbę dachową i obito ją deskami. Wiosną następ-

SYTUACJA.

Wieś położona na południe od Opolą, oddalona 7 km od jego granic, od południa granicząca z sąsiednimi Żlinicami. Położona na zachodniej terasie doliny Odry. Zabudowania skupione wzdłuż głównej drogi biegnącej na osi wschód-zachód. Wschodni koniec wsi oddalony około 800 m od koryta rzeki, zachodni dochodzący do drogi krajowej łączącej Opole z Krapkowicami. Kościół zlokalizowany na zachodnim końcu wsi, po wschodniej stronie luźnej zabudowy ul. Opolskiej stanowiącej odcinek drogi krajowej. Parcela rozległa o nieregularnym kształcie. Jej północna granica oparta o ul. Jana Pawła II, od wschodu łącząca się z cmentarzem, od południa granicząca z zabudowaniami szkoły. Wzdłuż granic północnej i południowej mur wzmocniony słupkami, od zachodu parkan z bramą wejścia głównego, złożony z przęsł wydzielonych murowanymi słupkami, wypełnionych kutymi kratami. Kościół cofnięty ku wschodowi w głąb działki, usytuowany bliżej jej granicy północnej. Od tej strony brama wjazdu od ul. Jana Pawła II. Po drugiej stronie ulicy zabudowania plebanii. Wokół kościoła teren zagospodarowany w formie parku z licznymi drzewami – głównie lipami. Na odcinku między bramą główną w ogrodzeniu a wejściem do kościoła rodzaj krótkiej alei. Po bokach alei, bliżej kościoła marmurowy pomnik Krzyża od północy i marmurowy pomnik NMP od południa. Bliżej bramy ogrodzenia pomniki ofiar obu wojen światowych oraz pomnik grobowy rodziny Schimassek. Teren wokół kościoła wyłożony betonowymi płytami. Przy południowej elewacji świątyni, między skarpami groby czterech poprzednich proboszczów. Na osi prezbiterium, od wschodu krótki bieg schodów terenowych na pochyłości niskiej skarpy oddzielającej teren przykościelny od cmentarza. W obrębie parceli ponadto współczesna kaplica oparta o południowy odcinek muru ogrodzenia oraz marmurowa figura Chrystusa bliżej narożnika południowo-zachodniego. Poszczególne obiekty połączone ze sobą alejkami wyłożonymi polbrukiem.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA

Mury wzniesione z cegły strychowanej na wysokiej podmurówce z nieregularnej, nieobrobionej kostki wapiennej. Obecnie zewnątrz w większości pozbawione tynku, z wyjątkiem górnych kondygnacji wieży i wschodniego przęsła korpusu. We wnętrzu tynki wapienne. **Detal** skromny, złożony głównie z profilowanych gzymsów wykonanych techniką ciągnioną w tynku. Jedynie portal wejścia głównego mocno rozbudowany, wykonany technikami sztukatorskimi, z dekoracją rzeźbiarską wykonaną w postaci (prawdopodobnie betonowych) odlewów. W podobnej technice zrealizowana aedícula na ścianie południowej z przedstawieniem modlitwy w Ogrójcu.

Sklepienia i stropy. Nawa, prezbiterium i dolna kondygnacja wieży przykryte ceglanyimi sklepieniami krzyżowo-żebrowymi. W zakrystii, oraz w kaplicach sklepienia żaglaste; w przybudówce z konfesjonalem sklepienie żaglaste o mocno obniżonej strzałce. W aneksie południowym przy wieży, oraz na wyższych kondygnacjach wieży współczesne stropy żelbetowe.

Więźba dachowa drewniana o konstrukcji słupowo-kleszczowej. **Poszycie** dachu korpusu, prezbiterium i kruchty północnej glazurowaną na czarno dachówką karpiówką układaną w łuskę. Nad obu częściami zakrystii podobna dachówka układana w koronkę; wieża pokryta blachą cynkową.

Podłogi: w większości wewnątrz współczesna posadzka z polerowanych płytek dolomitowych; w przyziemiu wieży i przyległej do niej kaplicy południowej płytki granitowe, w nowej części zakrystii płytki terakotowe.

Schody na chór w aneksie północnym przy wieży czterobiegowe ze spocznikami, współczesne, żelbetowe. Górne

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
10500 m ³	440 m ²	kościół	kościół
18. Stan zachowania Zabytek utrzymywany w nienagannym stanie. Systematycznie prowadzone są bieżące naprawy. Obecnie kościół pozbawiony jest w większości tynków zewnętrznych, co związane jest z pracami prowadzonymi przy elewacjach. W ostatnich latach wymieniono poszycie dachowe (z wyjątkiem wieży), założono instalację grzewczą, co wiązało się z urządzeniem kotłowni w podziemiu. W oknach zamontowano witraże, a całe wnętrze zostało odnowione. Fundamenty pracują prawidłowo, na ścianach nie widać spękań. Sklepienia w stanie dobrym, drewno więźby dachowej zdrowe.			19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie Brak zagrożeń. Podczas prac remontowych przy elewacjach powinny zostać przeprowadzone badania stratygraficzne portalu oraz płaskorzeźby z przedstawieniem modlitwy w Ogrójcu. Z uwagi na walory architektoniczne oraz wartość historyczną wskazane wpisanie kościoła do rejestru zabytków nieruchomych.

<p>20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p> <p>nie odnaleziono</p>	<p>21. Uwagi różne</p>
<p>23. Bibliografia</p> <p>R. Kielbasa, Dzieje Parafii Boguszyce, praca magisterska napisana na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2005</p>	<p>22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)</p>
<p>25. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)</p> <p>Pocztówka sprzed 1945 Zdjęcie wnętrza sprzed 1945 Zdjęcie wnętrza sprzed 1974 Reprodukcje w w/w pracy magisterskiej</p>	<p>24. Opracował</p> <p>tekst mgr Jerzy Skarbek, marzec 2013</p> <p>plany, rysunki mgr Jerzy Skarbek, marzec 2013, orient. wg planu www.geoportal.gov.pl</p> <p>zdjęcia, fotografie mgr Jerzy, grudzień, 2013</p> <p>KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRAWA AUTORSKIEGO</p> <p>26. Załączniki Wkładki do karty ewidencyjnej zabytków architektury i budownictwa - 15 szt.:</p> <p>* wkładka nr 1 - cd. opisu, cd. historii * wkładka nr 2 - cd. opisu, materiał ikonograficzny * wkładki nr 3 - 15 - fotografie</p>

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki c.d. historii, c.d. opisu
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

Ciąg historii

nego roku dach korpusu pokryto łupkiem. Zimą ukończono budowę wieży, w której zawieszono 3 dzwony wykonane u ludwisarza Lorscha w Opolu. Prace budowlane ukończono jesienią 1872. Świątyni nadano formę neogotycką. W tym stylu wykonano także jej wyposażenie – w tym 4 ołtarze i ambonę. Prospekt organowy zakupiono jako używany z innego obiektu.

Mimo ukończenia budowy świątyni jej status formalno-prawny nie był w dalszym ciągu uregulowany i biskup Heinrich Förster odmówił jej poświęcenia. Odbyło się ono dopiero w roku 1874. Boguszycki kościół nie uzyskał jednak od razu statusu parafialnego. Stało się to w roku 1887, kiedy to biskup wrocławski wydał decyzję o utworzeniu samodzielnej parafii w Boguszycach. Jej pierwszym proboszczem został ks. Alfred Grönouw, a kolejnym Ks. Wojciech Köchler. W roku 1907 parafię przejął ks. Leopold Jedrzejczyk. Niebawem przystąpił on do wzbogacania kościoła w duchu neogotyckim. W dwóch oknach prezbiterium zamontowano witraże z przedstawieniami św. Bronisławy i św. Jacka, stare organy zastąpiono nowymi, zamówionymi w roku 1908 w firmie Karola Spiegla w Opolu. W tym samym roku mistrz Lau z Opola wykonał portal wejścia głównego oraz płaskorzeźbiony „Ogrójec” na elewacji południowej. Zrealizowana oprawa architektoniczna głównego wejścia nawiązuje do form wczesnogotyckich, i inspirowana była poralem neogotyckiej fasady katedry w Ołomuńcu. Równolegle z tymi pracami trwało malowanie wnętrza kościoła. Na wieży zamontowano zegar z czterema okrągłymi tarczami. Z inicjatywy ks. Jedrzejczyka powiększono teren cmentarza. Całość ogrodzono murem, a od strony zach. parkanem.

W trakcie działań wojennych 1945 r. artyleria niemiecka uszkodziła wieżę, którą w rezultacie musiano obniżyć. W latach 1958-1959 malarz Machwitz z Tarnowskich Gór wykonał nową dekorację malarską, poprzedzoną całkowitym skuciem tynków. W roku 1974 w kościele

wybuchł pożar, który strawił część dachu. W trakcie akcji gaśniczej wewnątrz zostało zalane. W trakcie odbudowy obniżono dach wieży. Prawdopodobnie w tym samym czasie zmniejszono wysokość okien korpusu przez częściowe zamurowanie ich w dolnej partii. Na początku naszego wieku powiększono zakrystię przez dobudówkę przy prezbiterium. W dobudówce umieszczono także toalety oraz wejście do urządzonych w tym samym czasie kotłowni.

Ciąg dalszy opisu

kondygnacje wieży skomunikowane metalowymi drabinami.

Otwory okienne w większości ostrołukowe obustronnie rozglifione, jedynie we wschodnim przęśle korpusu okna eliptyczne o układzie poziomym; na trzeciej kondygnacji wieży oraz we współczesnej przybudówce zakrystii okna okrągłe. Okrągłe okno w wieży wypełnione rodzajem ośmiolancetowego maswerku w formie rozety. W oknach nawy i prezbiterium witraże osadzone w metalowych ramach. W ostrołucznych otworach okiennych aneksów przywieżowych kute kraty.

Otwory drzwiowe. Otwór wejścia głównego ostrołuczny, o obniżonej strzałce, z rozglifieniem ozdobionym kolumnkami i archiwoltami. Stolarka dwuskrzydłowa o konstrukcji ramowo-płycinowej z przeszklonym nadświetlem. Profilowane ślęmię o linii spłaszczonej krzywej koszowej. Skrzydła drzwiowe o konstrukcji ramowo-płycinowej z ostrołuczными płycinami. Wzdłuż pionowych krawędzi płycin cienkie kolumnki spięte górą rozrzeźbioną, roślinną dekoracją snycerską układającą się w tzw. „ośli grzbiet”. W centrum płycin rodzaj rozet wpisanych w kompozycyjny schemat kwadratu w układzie na „romb”. Listwa przymykowa w formie kolumnki z głowicą o rozbudowanej dekoracji roślinnej. W nadświetlu szprosły ukształtowane na kształt dwóch tzw. „rybich pęcherzy” w układzie antytetycznym. Otwór drzwiowy z przyziemia wieży do nawy ostrołuczny. Stolarka o konstrukcji ramowo-płycinowej z przeszklonym nadświetlem. Górne płyciny skrzydeł przeszklone, dzielone na dwa ostrołuczne lancety. W przyłączach lancetów snycerska dekoracja roślinna. Ślęmię zdobione krenelażem. Otwór drzwi

Ciąg dalszy opisu

z wieży do północnego aneksu ostrołuczny. Stolarka współczesna jednoskrzydłowa, o konstrukcji ramowo-płycinowej. Górna płycina przeszklona, dzielona krzyżowo szprosami. Otwór drzwi z nawy do zakrystii ostrołuczny. Stolarka jednoskrzydłowa, o konstrukcji płytowej. Otwór drzwi zewnętrznych do kaplicy Grobu Bożego prostokątny. Stolarka współczesna, jednoskrzydłowa, o konstrukcji ramowo-płycinowej.

RZUT I BRYŁA

Kościół jednonawowy czteroprzęsłowy, z węższym prezbiterium zamkniętym trójbocznie. Od zachodu kwadratowa, pięciokondygnacyjna wieża włączona w obrys korpusu, wystająca jedynie płytkim ryzalitem. Po bokach wieży aneksy – południowy, mieszczący kaplicę, i północny, mieszczący klatkę schodową prowadzącą na chór. Od południa, bliżej wieży niewielka prostokątna przybudówka. Przy prześle wschodnim, od północy kwadratowa kaplica Grobu Bożego, od południa kwadratowa zakrystia rozbudowana współcześnie w kierunku wschodnim. Korpus i prezbiterium oskarpowane. Skarpy z jednym uskokiem zwieńczone trójkątnymi szczycikami. Mury korpusu i prezbiterium jednakowej wysokości. Nad korpusem wysoki dach dwuspadowy. Nad prezbiterium dach znacznie niższy, wielopołaciowy. Wieża przykryta smukłym dachem namiotowym. przybudówka przy elewacji południowej przykryta niskim daszkiem pulpituowym; zakrystia i kaplica Grobu Bożego przykryte wysokimi dachami dwuspadowymi.

ELEWACJE

W większości pozbawione tynku, na wysokim cokole z nieobrobionej kostki wapiennej, zwieńczone wydatnym profilowanym gzymsem.

Elewacja zachodnia (fasada) trójosiowa, w partii korpusu trzykondygnacyjna. Na osi środkowej kwadratowa, pięciokondygnacyjna wieża wysunięta płytkim ryzalitem. W przyziemiu wieży, centralnie, rozbudowany neogotycki portal złożony z ostrołucznej wimpergi z tympanonem i cofniętego w głąb otworu drzwiowego. Wimperga zdobiona czołgankami i kwiatonem, wsparta z pośrednictwem pinakli na okrągłych, gładkich kolumnach z głowicami o bogatej dekoracji roślinnej. W tympanonie plastyczna, płaskorzeźbiona kompozycja złożona z cen-

tralnie umieszczonej grupy świętej Trójcy i dwóch aniołów po bokach. W gładkich otworach drzwiowych kolumnienki o gładkich trzonach, spięte górą archiwoltami. Kolumnienki z rozbudowaną strefą głowic. W kluczu archiwolt rozety. Na drugiej, czwartej i piątej kondygnacji wieży po jednym ostrołuczным oknie; na trzeciej kondygnacji okno okrągłe wypełnione maswerkową, ośmiolancetową rozetą. Po bokach wieży, w partii korpusu, w przyziemiu i na drugiej kondygnacji po jednym ostrołuczным oknie; na trzeciej kondygnacji po okrągłej blendzie. W zwieńczeniu odcinki trójkątne szczytu oparte o wieżę. W każdym z nich po jednym ostrołuczным oknie.

Elewacja południowa w partii korpusu pięcioosiowa, o przęsłach wydzielonych jednuskokowymi skarpami zwieńczonymi trójkątnymi szczycikami. W przyziemiu przeszła zachodniego rodzaju wielkiej prostokątnej aedikuli z płaskorzeźbioną sceną modlitwy w Ogrójcu osłoniętą wydatnym daszkiem. Pionowe krawędzie płaskorzeźby ujęte neogotyckimi kolumnienkami wspartymi na profilowanym gzymsem, w centrum postać Chrystusa i anioł. Powyżej aedikuli niewielkie ostrołuczne okno. Na tym odcinku, ponad dachem korpusu ostatnia kondygnacja wieży z ostrołuczным oknem. W prześle drugim, w przyziemiu przybudówka z dwoma ostrołuczными okienkami. Wyżej duże ostrołuczne okno. Takie same okna również w prześle trzecim i czwartym. Na odcinku przeszła wschodniego przybudówka zakrystii; z ostrołuczным oknem. Nad zakrystią w otynkowanej ścianie korpusu eliptyczne okienko. Na odcinku prezbiterium duże ostrołuczne okno.

Elewacja północna w partii korpusu pięcioosiowa, o przęsłach wydzielonych jednuskokowymi skarpami zwieńczonymi trójkątnymi szczycikami. W prześle zachodnim w przyziemiu i na piętrze po jednym niewielkim, ostrołuczным oknie; wyżej, ponad dachem korpusu ostatnia kondygnacja wieży z ostrołuczным oknem. W przęsłach drugim, trzecim i czwartym po dużym ostrołuczным oknie. Na odcinku przeszła wschodniego przybudówka kaplicy Grobu Bożego, powyżej eliptyczne okienko nawy. Na odcinku prezbiterium duże ostrołuczne okno.

Elewacja wschodnia z trójbocznie zamkniętym prezbiterium opiętym jednuskokowymi skarpami zwieńczonymi trójkątnymi szczycikami. W bocznych polach absydy po dużym ostrołuczным oknie. Pole środkowe bez podziałów, z wtórnie umieszczonym tu marmurowym krucyfiksem. W tle

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki c.d. opisu, materiał ikonograficzny
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

Ciąg dalszy opisu

prezbiterium trójkątny szczyt korpusu oraz, w głębi, ostatnia kondygnacja wieży z ostrołucznym oknem.

WNĘTRZE

Nawa o charakterze salowym, czteroprzęsłowa, przykryta sklepieniem krzyżowo-żebrowym. Przęsła sklepienia wydzielone gurtami spływającymi na przysięcenne filary w formie zdwojonych, wydatnych pilastrów zwieńczonych odcinkami uproszczonego belkowania. Od wschodu korpus otwarty ostrołuczną arkadą tęczową na trójbocznie zamknięte, węższe prezbiterium przykryte sześciopolewym sklepieniem żebrowym. Żebra sklepienia spływające na masywne, walcowe słupki zwieńczone profilowanymi głowicami. W zachodnim prześle nawy chór muzyczny o konstrukcji drewnianej wsparty na czterech kwadratowych słupach. Od północy, w prześle wschodnim, nawa otwarta niewielką ostrołuczną arkadą na kaplicę Grobu Bożego przykrytą sklepieniem żaglastym. Po przeciwnej stronie, symetrycznie do kruchty, prostokątna zakrystia dostępna przez ostrołuczne drzwi. W zakrystii sklepienie żaglaste. Od zachodu nawa otwarta ostrołucznymi, niewielkimi arkadami na dwie prostokątne kaplice – przy ścianie południowej i w południowym aneksie przywieżowym. W obu pomieszczeniach sklepienia żaglaste. W północnym aneksie przywieżowym klatka schodowa. W przyziemiu wieży kruchta wejścia głównego przykryta sklepieniem krzyżowo-żebrowym.

WYSTRÓJ I WYPOSAŻENIE

Ściany i sklepienia pomalowane współcześnie na jednolity kolor piaskowy z żebrami malowanymi w sposób imitujący ceglany profil. Profile w zwieńczeniu przysięcennych filarów podkreślone pozłotą i cegląstą czerwienią; podobnie gurdy sklepienia. W części wschodniej ścienna dekoracja malarska zrealizowana w latach 1958-1959 przez malarza Machwita. Na południowej ścianie tarczowej prześła wschodniego nawy Mojżesz na Górze Synaj. Po przeciwnej stronie, na ścianie północnej „Kazanie na górze”. Tęcza obwiedziona profilem w tynku złożonym na krawędzi i malowanym w „cegiełki”. W jej podniebieniu symboliczne przedstawienie sakramentów. Nad tęczą malowidło z przedstawieniem Boga Ojca.

Wyposażenie częściowo pochodzące z czasów budowy kościoła, częściowo będące rezultatem późniejszego wzbogacania wnętrza. Ołtarz główny neogotycki, architektoniczny, zdobiony licznymi sterczynami. W części centralnej obraz z przedstawieniem świętej Trójcy, po bokach pełnoplastyczne figury śś. Piotra i Pawła. Przy ołtarzu świecznik na paschał o cechach późnobarokowych (XVIII w.) W dwóch oknach prezbiterium neogotyckie witraże z przedstawieniem św. Jacka (w oknie północnym) i św. Bronisławy (w oknie południowym). Pozostałe dwa witraże w prezbiterium, podobnie jak w nawie, pochodzące z lat 2001-2004. W łuku tęczowym dwie pełnoplastyczne rzeźby na neogotyckich konsolach – Chrystusa od południa i NMP od północy. W nawie, przy łuku tęczowym dwa ołtarze boczne z obrazami w ostrołucznych ramach, stanowiącymi pozostałość pierwotnych, neogotyckich kompozycji ołtarzowych. Obraz po południowej stronie tęczy z przedstawieniem adoracji NMP przez śś. Jacka i Bronisławę; obraz po północnej stronie z przedstawieniem św. Józefa. Ściany nawy obwiedzione dołem boazerią o konstrukcji ramowo-płycinowej, pomalowanej farbą olejną. Powyżej, wzdłuż ścian południowej i północnej stacje Drogi Krzyżowej w ramach profilowanych w tynku. Przy ścianie południowej neogotycka ambona wsparta na kwadratowej kolumnie o rozbudowanej głowicy. Balustrada ambony o konstrukcji ramowo-płycinowej. W jej narożach drobne kolumnienki, w płycinach zdobionych ostrołucznymi arkadkami płaskorzeźby Ewangelistów. Empora chóru muzycznego neogotycka, wsparta na czterech słupach. Balustrada o konstrukcji ramowo-płycinowej, zdobiona rytmem ostrołucznych arkad. Na podniebieniu stropu empory kasetonowa dekoracja malarska. Prospekt organowy neogotycki o kompozycji architektonicznej, złożony z czterech segmentów zwieńczonych wimpergami wspartymi na kolumnienkach. W trzech segmentach pizczalki organowe, w dwóch pełnoplastyczne figury NMP i św. Jana Nepomucena. Pod chórem muzycznym cztery pełnoplastyczne rzeźby. Na ścianie zachodniej figury św. Anny z NMP i św. Antoniego – obie na neogotyckich konsolach. Na ścianie południowej

Ciąg dalszy opisu

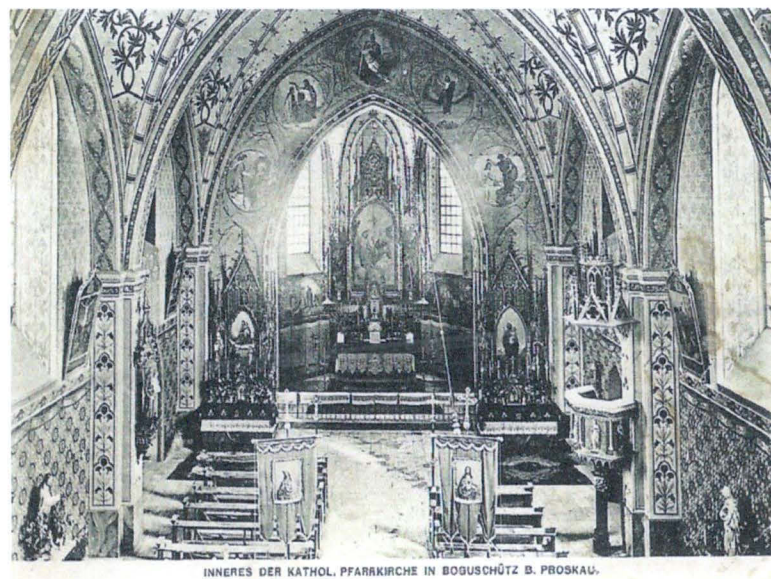
św. Florian (1 poł. XIX w.) i św. Anna. Obok św. Floriana, w arkadzie otwierającej się na wewnątrz przybudówki z neogotyckim konfesjonałem krucyfiks o cechach zdradzających czas powstania znacznie przed XIX wiekiem. W kaplicy Grobu Bożego pełnoplastyczna pieta.

INSTALACJE:

Elektryczna, wodna, kanalizacyjna, co.

2. Pocztówka sprzed 1945 r.

3. Wnętrze przed 1945 r

4. Wnętrze przed 1974 r.

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki fotografie
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

5. Elewacja zachodnia

6. Elewacja południowa

7. Widok wzdłuż elewacji południowej

8. Widok od południowego-wschodu

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	PRÓSZKÓW	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	fotografie
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

9. Widok od północnego-wschodu

10. Fragment elewacji północnej

11. Ostatnia kondygnacja wieży

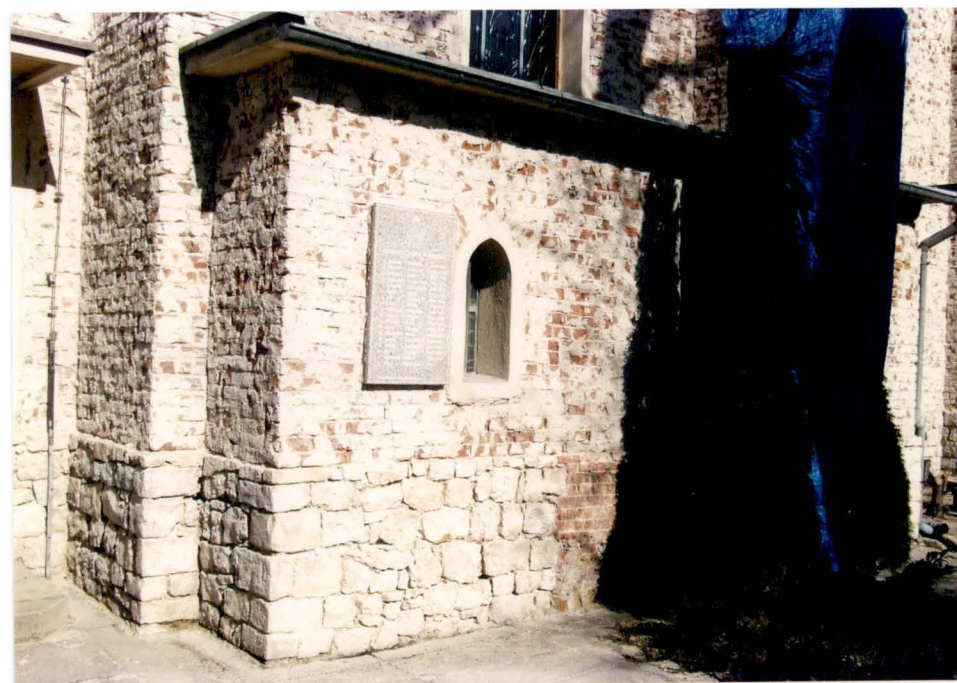

12. Kruchta północna

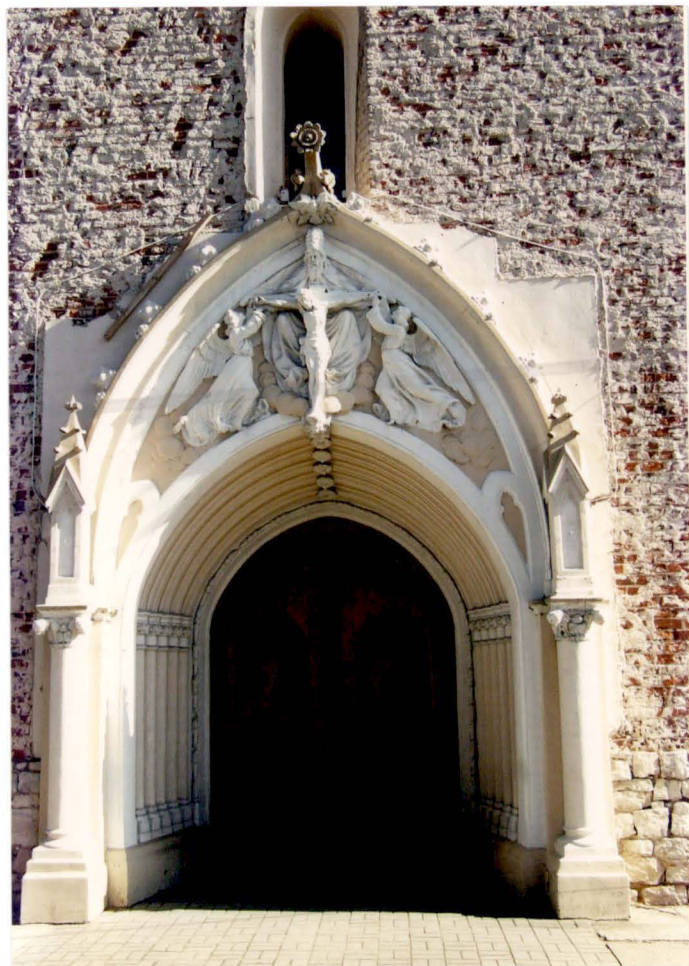
1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki fotografie
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

13. Zakrystia przy elewacji południowej

14. Przybudówka kaplicy spowiedzi przy elewacji południowej

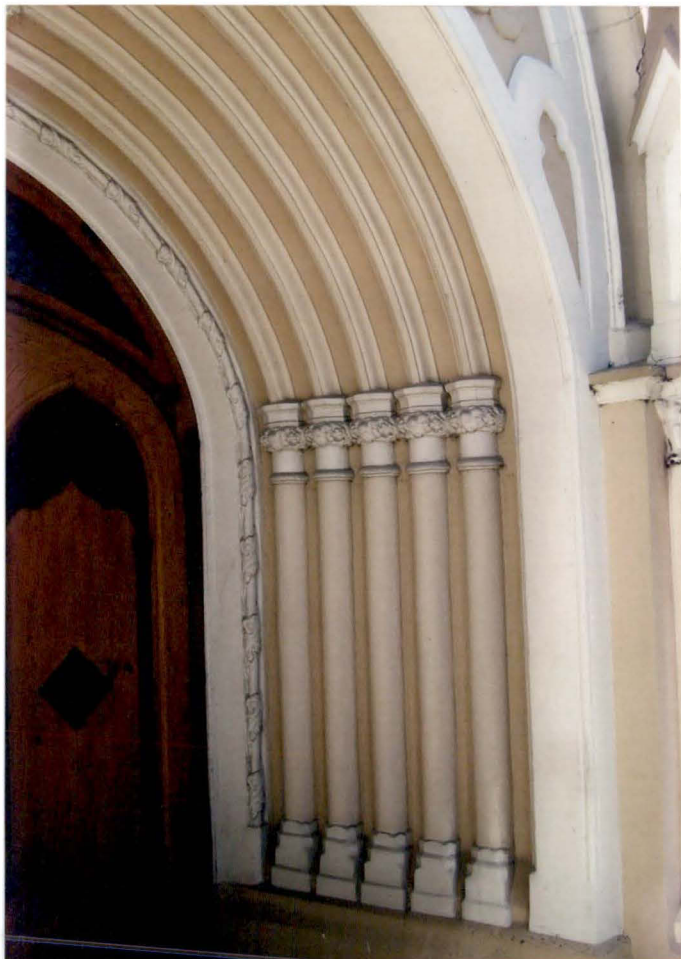

15. Portal w elewacji zachodniej

16. Tympanon portalu w elewacji zachodniej

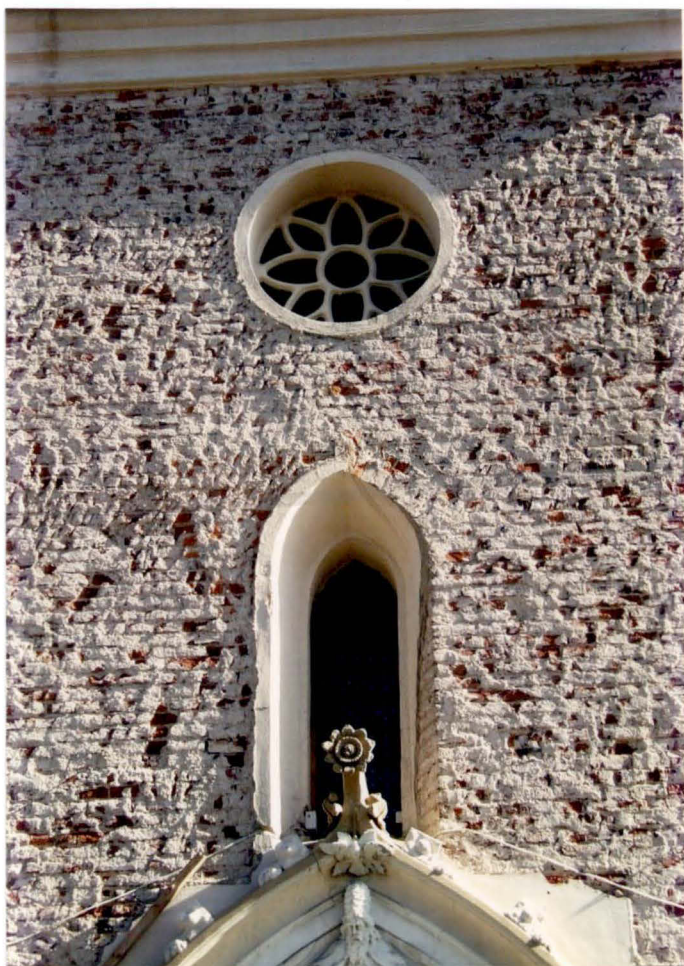
1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	PRÓSZKÓW			fotografie
3. Powiat	opolski			
4. Województwo	opolskie			

17. Ościeże portalu w elewacji zachodniej

18. Drzwi w portalu w elewacji zachodniej

19. Okna 1 i 2 piętra wieży w elewacji zachodniej

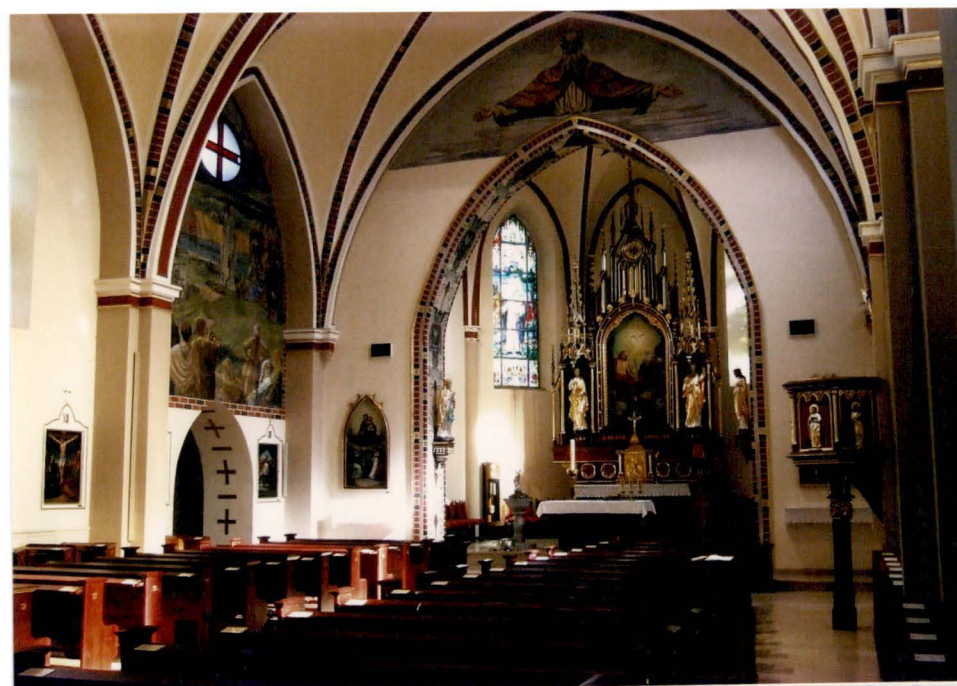

20. Płaskorzeźba z modlitwą w ogrójcu w elewacji południowej

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki fotografie
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

21. Krzyż na elewacji wschodniej prezbiterium

22. Wnętrze - widok w kierunku wschodnim

23. Wnętrze - widok w kierunku zachodnim

24. Wnętrze prezbiterium

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	PRÓSZKÓW	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	fotografie
3. Powiat	opolski	P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	
4. Województwo	opolskie		

25. Wnętrze - widok na ścianę południową przęsła wschodniego

26. Wnętrze - widok na ścianę północną przęsła wschodniego

27. Wnętrze - zwieńczenie filara przyściennego nawy

28. Wnętrze - służka w prezbiterium

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	PRÓSZKÓW	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	fotografie
3. Powiat	opolski	P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	
4. Województwo	opolskie		

29. Wnętrze - fragment łuku tęczowego

30. Wnętrze - fragment łuku tęczowego

31. Wnętrze kruchty północnej

32. Wnętrze zakrystii

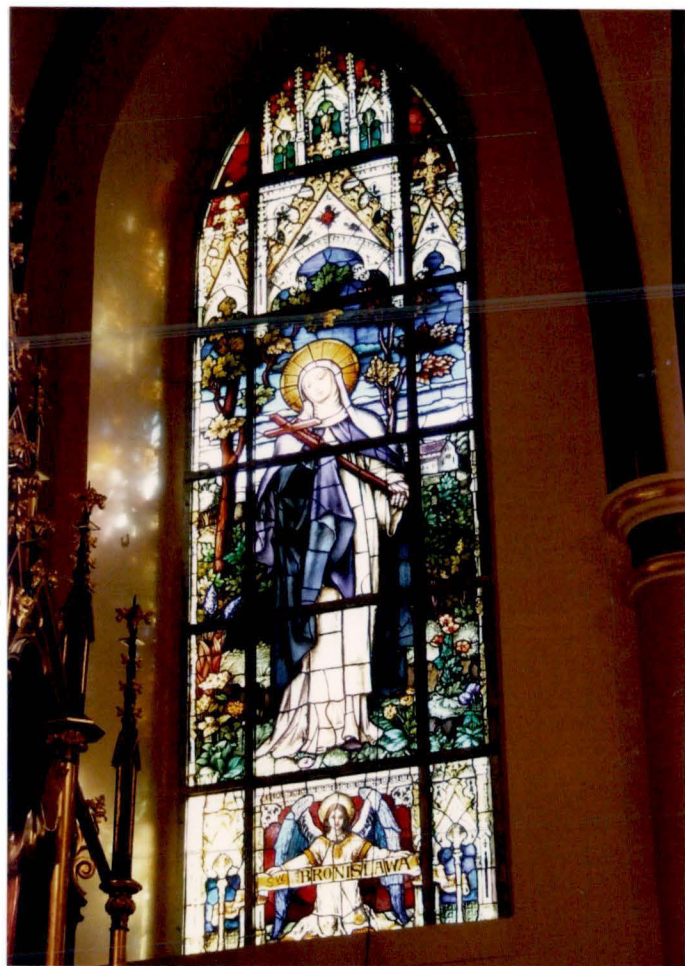
1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki fotografie
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

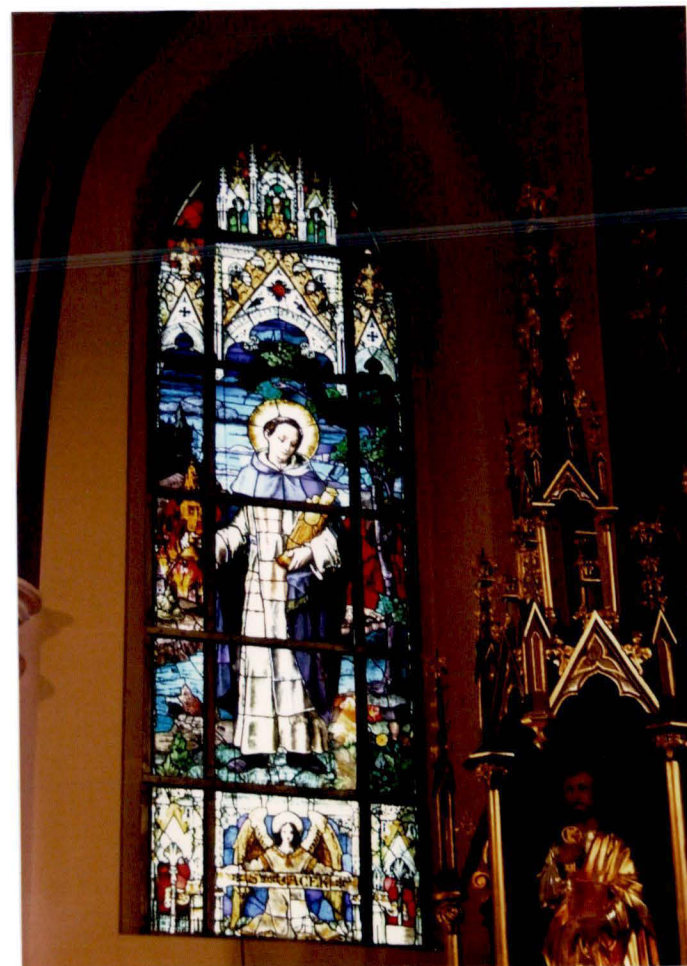
33. Sklepienie w przyziemiu wieży

34. Ołtarz w prezbiterium

35. Wnętrze prezbiterium - witraż z wizerunkiem
św. Bronisławy

36. Wnętrze prezbiterium - witraż z wizerunkiem
św. Jacka

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki fotografie
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

37. Wnętrze - prospekt organowy

38. Wnętrze - fragment konstrukcji chóru muzycznego

39. Konfesjonał

40. Wnętrze - figura NMP na ościeżu łuku tęczowego

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki
2. Gmina	PRÓSZKÓW			fotografie
3. Powiat	opolski			
4. Województwo	opolskie			

41. Wnętrze - figura Chrystusa na ościeżu łuku tęczowego

42. Wnętrze - obraz z ołtarza bocznego z przedstawieniem adoracji NMP przez śś. Bronisławę i Jacka

43. Wnętrze - obraz z ołtarza bocznego z przedstawieniem św. Józefa

44. Wnętrze - krucyfiks na ścianie południowej przy chórze muzycznym

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki fotografie
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

45. Wnętrze - figura św. Antoniego pod chórem muzycznym

46. Wnętrze - figur św. Anny z NMP pod chórem muzycznym

47. Wnętrze - figura św. Floriana pod chórem muzycznym

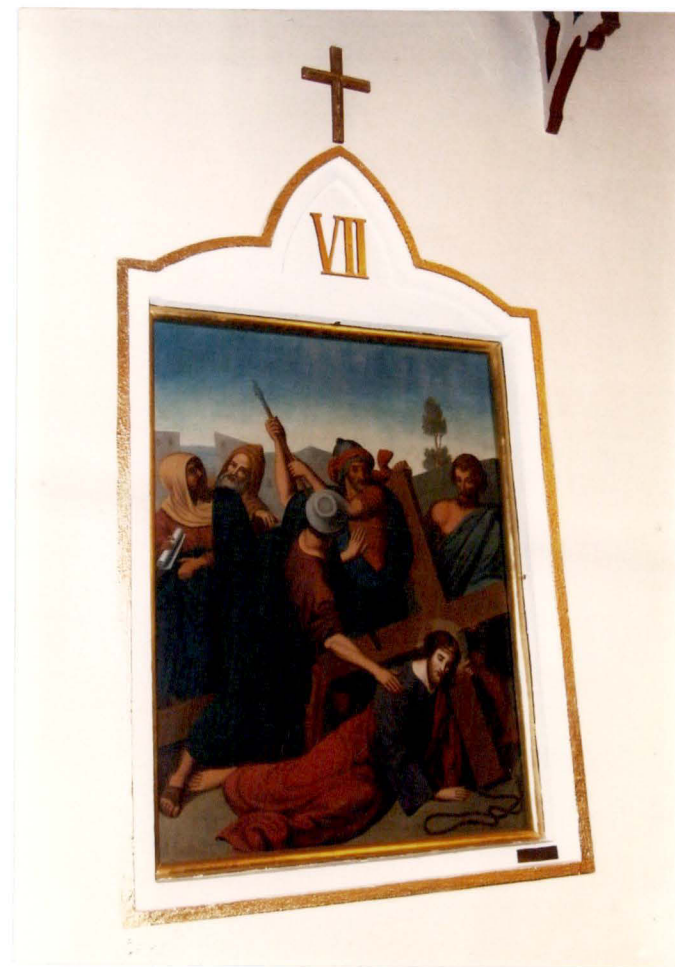

48. Wnętrze - figura św. Anny pod chórem muzycznym

1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki fotografie
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

49. Wnętrze - świecznik przy ołtarzu

50. Wnętrze - stacja Drogi Krzyżowej

51. Malowana plakietka na sklepieniu kplicy
Grobu Bożego

52. Wnętrze - drzwi z kruchty w wieży do nawy

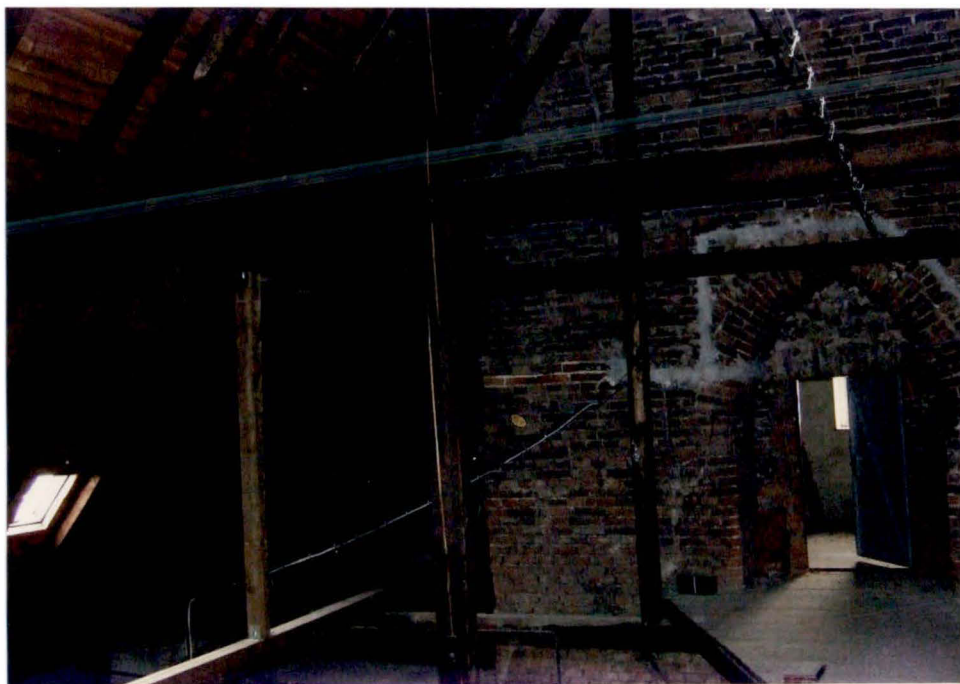
1. Miejscowość	BOGUSZYCE	5. Obiekt KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P. W. ŚWIĘTEJ TRÓJCY	6. Zawartość wkładki fotografie
2. Gmina	PRÓSZKÓW		
3. Powiat	opolski		
4. Województwo	opolskie		

53. Wnętrze - drzwi z kruchty w wieży do nawy, frgment

54. Wnętrze - boazeria w nawie

55. Poddasze nawy

56. Czasza sklepienia nawy od strony poddasza